

Assaig d'homilia per a Pentecosta

Dm, 10/06/2014 per Josep M. Rovira...

[Contemplació de l'Evangelí](#)

Primer punt. Dos advertiments sobre la solemnitat de la Pentecosta

a) El Nadal té la seva octava. Pasqua té la seva octava. La solemnitat de la Vinguda de l'Esperit Sant no té octava. Per què? Perquè té tot el temps "durant l'any" (fins l'Advent) per a pensar i viure segons l'Esperit. En canvi, hem procurat amb recessos o amb l'eucaristia, des de l'Ascensió fins a la Pentecosta, preparar la vinguda de l'Esperit als nostres cors.

b) La Pentecosta és una festa universal, sense límits ni fronteres excloents. Déu Pare, que ens ha enviat el seu Fill, ens envia ara -precisament a través de l'alenada de Jesucrist- el gran regal del Consolador.

Déu Pare s'atansa a tota la humanitat sense que ningú quedi exclòs. Tots entren el projecte de Déu de fer-nos fills com Jesucrist. Tots entren en el projecte de Déu de donar-nos la vida nova i divina en l'Esperit Sant.

Però també la Pentecosta és una festa sense límits perquè l'Esperit omple tota la terra ("Senyor, la terra és plena del teu Amor", Salm 118, 64; 32, 5) però al mateix temps el més íntim del meu cor queda il·luminat -ungit- per la claror de l'Esperit Sant.

El contrast entre totes les nacions, y la intimitat del meu jo mateix indica també la totalitat de l'entrega del Paràclit a tots els racons del gènere humà. Tota la humanitat, tota la persona, cada persona és plena de l'Esperit Sant.

Segon punt. Què hem de fer per a rebre l'Esperit Sant?

Hem de fer una parada, per curta que sigui. El temps d'una "jaculatòria" ja és suficient per a obrir el cor a Déu. "Jesús, Fill de Déu, tingueu misericòrdia de mi, pecador". O encara més breu: "Sagrat Cor de Jesús, en Vós confio". I si voleu el consol de la Verge Maria: Verge Maria feu que mai em separi del vostre Fill, Jesús".

Tercer punt. ¿Cóm podem imaginar l' Esperit? ¿Quins són els elements que millor el simbolitzen?

En la Missa de Pentecosta trobem tres símbols importants.

a) El foc. Els màrtirs tenen el foc de l'Esperit en el seu cor ardent. Tant els màrtirs antics, per exemple, Ignasi d'Antioquia, com els del segle XX, entre els quals compto Maximilià M. Kolbe, que fou lliurat a la cambra de gas, en comptes d'un altre pres, en el camp de concentració d'Auschwitz. Cal recordar, finalment, els màrtirs actuals, tants d'africans que moren a mans de gent fanatitzada.

b) El vent impetuós que va fer de Pau de Tars l'evangelitzador imparabile. El vent que impulsà Ignasi de Loyola a vèncer totes les dificultats que comportà la fundació dels jesuïtes; el vent que elevà Ireneu, Agustí, Tomàs d'Aquino i tots els místics, Teresa i Joan de la Creu, a conèixer, estimar i seguir Jesús.

c) El respir suau, l'alè familiar i afectiu de Jesús quan donà als seus apòstols l'Esperit de la Veritat i de l' Amor. Molts sants, com sant Francesc de Sales, sant Joan Eudes, el contemplador dels misteris de la vida de Jesús, o santa Clara d'Assís, tenen la humilitat suau i sostinguda del respir bondadós de Déu.

Podem acabar amb una súplica ben senzilla: Senyor Jesús feu que rebem els fruits de l'Esperit. En diré només els tres primers. La Caritat, que va unida a l'impuls alegre de lliurament als altres. La Caritat o amor d'amistat fa que hom es senti lliure i feliç. Efectivament, el segon fruit és l'Alegria de Déu que no ens pot prendre ningú; mentre que el tercer fruit és la Pau: el cor senzill i quiet donat a Déu i al proïsme.